

Bizarr álom

Azt álmodtam, hogy – Karinthy F. után, szabadon – én is két macska vagyok, egy fehér és egy fekete.

A fehér macska nagyon szereti és tiszteli Molnár Ferenc, Szerb Antal, Heltai Jenő írásait, míg a fekete ugyancsak viszolyog Konrád György, Korniss Mihály vagy Ungvári Tamás chartás író urak örökös másságsírámaitól.

A fehér macska kedvenc költője Radnóti Miklós, míg a feketének felfordul a gyomra, ha meghallja Eörsi István verseit.

A fehér szívből tud kacagni Kellér Dezső, Salamon Béla vagy a két Kabos humorán, míg a fekete szívből undorodik egyes egyenhócipőben grasszáló udvaronc humornak álcázott trágárságaitól.

A politikával foglalkozó fehér figyelemmel és egyetértéssel kíséri Szabad György vagy Tímár György képviselő parlament felszólalásait, míg a feketének felborzolódik a szőr a hátán, ha meglátja Bauer Tamás vagy Eörsi Mátyás fizimiskáját.

Mielőtt e kettősségen medítálva véglegesen összevesztem volna magammal, felébredtem. Azért ébren is maradt kételyem. Mondja már meg valaki azt, hogy ha mindkét macska egyformán rossz véleményel van a Kossuth-díjas Esterházy Péter írói munkásságáról, akkor én most antimagyar vagyok?

Kiss Andor, Budapest